

KLAGANDE

Överförmyndarnämnden i Bjuvs kommun

MOTPART

Migrationsverket, Enheten för statlig ersättning för asylsökande i Alvesta

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Växjö:s dom den 12 januari 2018
i mål nr 3552–3555-17, se bilaga A

SAKEN

Statlig ersättning enligt förordningen (2002:1118) om statlig ersättning
för asylsökande m.fl.

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

1. Kammarrätten upphäver i mål nr 157-18 förvaltningsrättens dom i mål nr 3553-17 och Migrationsverkets beslut dnr _____ och förklarar Bjuvs kommun berättigad till statlig ersättning för kostnader avseende god man för perioden den 1 april–30 juni 2017. Målet återförvisas till Migrationsverket för prövning av ersättningsbeloppets storlek.
2. Kammarrätten avslår överklagandena i mål nr 156-18, 158-18 och 159-18.

YRKANDEN M.M.

Överförmyndarnämnden i Bjuvs kommun yrkar att den ska beviljas ansökt statlig ersättning och anför bl.a. följande. Nämnden har inte fått något meddelande av Migrationsverket om åldersuppskrivning av de aktuella asylsökande barnen. Besluten om åldersuppskrivning är överklagade och inget beslut hade vunnit laga kraft. Rörande det ensamkommande barnet i mål nr 157-18 har nämnden fått ett meddelande från Migrationsverket daterat den 27 december 2017 om att barnets födelsedatum beslutats till den 21 maj 2000, det vill säga att han var ett barn under ansökningsperioden.

Migrationsverket motsätter sig ändring av förvaltningsrättens dom och anför bl.a. följande. Migrationsverket har i ärenden om uppehållstillstånd m.m. slutligt tagit ställning till respektive asylsökandes ålder och funnit att de är äldre än 18 år. Bedömning av ålder går inte att överklaga särskilt och gäller därmed omedelbart. Efter ålderskorrigeringarna är inte längre de asylsökande att betrakta som ensamkommande barn i lagens mening utan betraktas istället som vuxna. Kostnader för god man som förordnas för en vuxen individ kan inte ersättas enligt 8 § förordningen om statlig ersättning för asylsökande m.fl. (asylersättningsförordningen). Detta gäller även för den asylsökande i mål nr 157-18. Att dennas ålder vid en senare tidpunkt korrigerats på nytt och att individen numera bedöms vara under 18 år påverkar inte bedömningen av rätten till ersättning under ansökningsperioden. Frågan om uppgifter rörande justeringen av ålder har kommunicerats med överförmyndarnämnden eller inte påverkar inte heller rätten till statlig ersättning.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Frågan i målen är om Bjuvs kommun ska beviljas statlig ersättning för kostnader avseende god man till ensamkommande barn för perioder efter det att Migrationsverket justerat de asylsökandes ålder till 18 år eller äldre.

Asylersättningsförordningen är numera upphävd. Den gäller dock enligt punkten 3 i övergångsbestämmelserna till förordningen (2017:193) om statlig ersättning för asylsökande m.fl. fortfarande för kostnader för god man som har uppkommit under år 2017 förutsatt att Migrationsverket före den 1 juli 2017 har fattat ett beslut om att anvisa en kommun att anordna boende för barnet och ansökan om ersättning för sådana kostnader har inkommit senast den 31 december 2017. Enligt 8 § asylersättningsförordningen har en kommun rätt till ersättning för kostnader för god man till ensamkommande barn som omfattas av 1 § första stycket 1 och 2 lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl. Av 1 och 2 §§ lagen (2005:429) om god man för ensamkommande barn framgår att överförmyndarnämndens skyldighet att förordna god man för asylsökanden enligt lagen begränsas till dem som är under 18 år. En förutsättning för att kommunen ska ha rätt till statlig ersättning enligt 8 § asylersättningsförordningen är därmed att den asylsökande under ansökningsperioden är underårig, det vill säga under 18 år.

I svensk rätt saknas bestämmelser som uttryckligen reglerar när en asylsökande inte längre är att anse som underårig. Det finns inte heller någon reglering som innebär att Migrationsverkets åldersbedömning har rättsverkan för andra myndigheter inom deras verksamhetsområden. Inom överförmyndarnämndens verksamhet ankommer det därför på denna att göra en egen bedömning av den asylsökandes ålder när den finner anledning till det (jfr prop. 2016/17:121 s. 13 och JO 2017/18 s. 547, dnr 6894-2016). Varken i lagen om god man för ensamkommande barn eller asylersättningsförordningen finns dock stöd för att enbart den omständigheten att överförmyndarnämnden själv bedömer en asylsökande som underårig och därmed har kostnader för godmanskap automatiskt medför en rätt för nämnden att få sina kostnader ersatta genom statlig ersättning. Att det huvudsakliga ansvaret för mottagandet av asylsökanden i Sverige åvilar staten ändrar inte detta förhållande.

Skyldigheten att pröva kommuners rätt till statlig ersättning faller inom Migrationsverkets verksamhetsområde, se 2 § asylersättningsförordningen. Det ankommer därmed i första hand på Migrationsverket att i dessa situationer bedöma den asylsökandes ålder. Enligt kammarrättens mening är det i normalfallet tillräckligt för Migrationsverket att i dessa sammanhang hänvisa till den bedömning som gjorts av den asylsökandes ålder i prövningen om uppehållstillstånd. För att frånga Migrationsverkets bedömning av den asylsökandes ålder bör krävas att kommunen kan presentera starka och bärande skäl som talar för att bedömningen är felaktig och att den asylsökande faktiskt varit underårig under de perioder som ersättning ansöks för.

Denna bedömning medför att Migrationsverkets justering av en asylsökandes ålder till 18 år eller äldre kan begränsa en kommuns rätt till statlig ersättning redan från dagen för justeringen. Enligt kammarrättens mening krävs det alltså inte att exempelvis Migrationsverkets beslut rörande uppehållstillstånd för den asylsökande vinner laga kraft för att kommunens rätt till ersättning ska påverkas av åldersjusteringen. Inte heller anser kammarrätten att Migrationsverket behöver underrätta överförmyndarnämnden om den ändrade åldern. Detta då det inte finns någon lagstadgad skyldighet för Migrationsverket att underrätta en överförmyndarnämnd om justering av en asylsökandes ålder och att Migrationsverkets möjlighet att lämna sådan information dessutom i det enskilda fallet kan vara begränsad enligt sekretesslagstiftningen (jfr Kammarrätten i Jönköpings avgöranden den 17 november 2017 i mål nr 2337-17, 2338-17 och 2339-17).

Av utredningen i målen framgår att Migrationsverket har justerat respektive asylsökandes ålder till 18 år eller äldre före de perioder som överförmyndarnämnden ansökt om ersättning för. Detta är inte ifrågasatt av nämnden. Utgångspunkten är därmed utifrån ovannämnda att de asylsökande i frågan om rätten till statlig ersättning inte är att anse som underå-

riga och därmed inte heller som ensamkommande barn. I mål nr 156-18, 158-18 och 159-18 har överförmyndarnämnden inte presenterat några omständigheter som ger skäl att frånga Migrationsverkets bedömning av de asylsökandes ålder varför rätt till statlig ersättning enligt 8 § asylersättningsförordningen inte föreligger. Överförmyndarnämndens överklaganden i dessa mål ska därför avslås.

I mål nr 157-18 har dock överförmyndarnämnden åberopat ett meddelande från Migrationsverket daterat den 27 december 2017 av vilket framgår att den asylsökandes ålder återigen justerats men nu så att han var underårig under den period för vilken överförmyndarnämnden ansökt om ersättning. Detta är enligt kammarrättens bedömning en stark och bärande omständighet som talar för att Migrationsverkets åldersbedömning var felaktig och att den asylsökande faktiskt var underårig under ansökningsperioden. Enligt kammarrättens bedömning ska den asylsökande därmed anses ha varit ett ensamkommande barn under denna period. Bjuvs kommun har därmed rätt till statlig ersättning enligt 8 § asylersättningsförordningen. Överförmyndarnämndens överklagande ska därför bifallas på så vis att Bjuvs kommun förklaras berättigad till statlig ersättning för kostnader avseende god man för perioden 1 april–30 juni 2017. Det ankommer på Migrationsverket att som första instans pröva ersättningsbeloppets storlek.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 1).

Kammarrättsrådet (ordförande), kammarrättsrådet
(referent) och adjungerade ledamoten har
deltagit i avgörandet.

Föredragande: kammarrättsfiskalen

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I VÄXJÖ****DOM**
2018-01-12
Meddelad i VäxjöMål nr
3552-17-3555-17**KLAGANDE**Bjuvs kommun
Överförmyndarnämnden
284 85 Perstorp**MOTPART**Migrationsverket
Enheten för statlig ersättning för asylsökande i Alvesta
Box 98
342 21 Alvesta**ÖVERKLAGAT BESLUT**Migrationsverket beslut den 22 augusti 2017, Dnr
,
och**SAKEN**

Ersättning för kostnader enligt förordningen (2002:1118) om statlig ersättning för asylsökande m.fl. (asylersättningsförordningen)

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandena.

YRKANDEN M.M.

Migrationsverket avslog den 22 augusti 2017 Bjuvs kommuns ansökningar om ersättning för kostnader avseende god man till ensamkommande barn eftersom de aktuella barnens ålder skrivits upp av Migrationsverket så att de inte längre var att anse som barn vilket Migrationsverket informerat kommunen om före de aktuella ansökningsperioderna.

Bjuvs kommun överklagar besluten och anför bl.a. följande. Migrationsverkets åldersbedömning är inte bindande för kommunen innan den har vunnit laga kraft.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Enligt 8 § asylersättningsförordningen har en kommun rätt till ersättning för kostnader för god man till ensamkommande barn som omfattas av 1 § första stycket 1 och 2 lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl. En förutsättning för att ersättning ska utgå är således att det rör sig om ett ensamkommande barn. Rätten till statlig ersättning upphör även om beslutet om uppskrivning av åldern ännu inte vunnit laga kraft, se Kammarrätten i Göteborgs dom den 13 mars 2017 (mål nr 4234-16 och 4235-16). Det krävs dock att kommunen fått reda på att Migrationsverket skrivit upp åldern för att rätten till ersättning ska upphöra, se Kammarrätten i Sundsvalls dom den 5 maj 2017 (mål nr 3125-16). Det saknas skäl att i dessa mål göra någon annan bedömning av åldern än den som Migrationsverket har gjort. Det ankommer däremot på Migrationsverket att visa när de informerat Bjuvs kommun om åldersuppskrivningarna. Migrationsverkets har uppgett att de informerat Bjuvs kommun om uppskrivningarna av ålder före den första dagen som ersättningsperioderna avser. Bjuvs kommun har inte ifrågasatt detta och det får sammantaget anses visat att så också har skett, överklagandena bör därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 1 (DV3109/1 D)

lagman

Föredragande:

HUR MAN ÖVERKLAGAR - PRÖVNINGSTILLSTÅND

Den som vill överklaga förvaltningsrättens beslut ska skriva till Kammarrätten i Jönköping.

Skrivelsen ska dock skickas eller lämnas till förvaltningsrätten.

För att kammarrätten ska kunna ta upp Ert överklagande måste Er skrivelse ha kommit in till förvaltningsrätten **inom tre veckor** från den dag då Ni fick del av domen/beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Om sista dagen för överklagande infaller på lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton räcker det att besvärshandlingen kommer in nästa vardag.

Om klaganden är en part som företräder det allmänna, ska överklagandet alltid ha kommit in inom tre veckor från den dag beslut meddelades.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i kammarrätten fordras att **prövningstillstånd** meddelas. Kammarrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd inte meddelas står förvaltningsrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till kammarrätten varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla

1. Klagandens person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Adress och telefonnummer till klagandens arbetsplats ska också anges samt eventuell annan adress där klaganden kan nås för delgivning. Om dessa uppgifter har lämnats tidigare i målet – och om de fortfarande är aktuella – behöver de inte uppges igen. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras, ska ändringen utan dröjsmål anmälas till kammarrätten.
2. den dom/beslut som överklagas med uppgift om förvaltningsrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet,
3. de skäl som klaganden anger till stöd för en begäran om prövningstillstånd,
4. den ändring av förvaltningsrättens dom/beslut som klaganden vill få till stånd,
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.

Adressen till förvaltningsrätten framgår av domen/beslutet.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Den som vill överklaga kammarrättens avgörande ska skriva till Högsta förvaltningsdomstolen. Skrivelsen ställs alltså till Högsta förvaltningsdomstolen *men ska skickas eller lämnas till kammarrätten*.

Överklagandet ska ha kommit in till kammarrätten *inom tre veckor* från den dag då klaganden fick del av beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Tiden för överklagande för det allmänna räknas dock från den dag beslutet meddelades.

Om sista dagen för överklagande infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommar-, jul- eller nyårsafton, räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i Högsta förvaltningsdomstolen krävs att *prövningstillstånd* meddelas. Högsta förvaltningsdomstolen lämnar prövningstillstånd om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas eller om det finns synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd inte meddelas står kammarrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till Högsta förvaltningsdomstolen varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla följande uppgifter;

1. den klagandes namn, person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Dessutom ska adress och telefonnummer till arbetsplatsen och eventuell annan plats där klaganden kan nås för delgivning lämnas om dessa uppgifter inte tidigare uppgetts i målet. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras är det viktigt att anmälan snarast görs till Högsta förvaltningsdomstolen
2. det beslut som överklagas med uppgift om kammarrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet
3. de skäl som klaganden vill åberopa för sin begäran om att få prövningstillstånd
4. den ändring av kammarrättens beslut som klaganden vill få till stånd och skälen för detta
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.